

Działania Europejskiego Mechanizmu Stabilizacji Finansowej (EFSM) oraz Europejskiego Funduszu Stabilizacji Finansowej (EFSF) — stan na 1 grudnia 2011 roku

W wyniku kryzysu w Grecji oraz niestabilnej sytuacji na rynkach finansowych na nadzwyczajnym posiedzeniu 9 maja 2010 roku Rada ECOFIN¹, w celu utrzymania stabilności finansowej w Europie, podjęła decyzję o ustanowieniu Europejskiego Mechanizmu Stabilizacyjnego (ESM — *European Stabilisation Mechanism*). Łączna wartość ESM zaplanowana została na kwotę „do 500 mld euro”².

Dodatkowym wsparciem stabilizacyjnym było podpisanie przez Grecję i Komisję Europejską, która reprezentowała wszystkich członków strefy euro, trzyletniego programu kredytowego dostarczającego Grecji w sumie 80 mld euro. Pomoc tę Międzynarodowy Fundusz Walutowy (MFW) powiększył w ramach *Stand-By Arrangement*³

¹ Rada do spraw Gospodarczych i Finansowych (*The Economic and Financial Affairs Council*), powszechnie znana jako Rada ECOFIN, to jeden z możliwych składów Rady Unii Europejskiej. Jej członkami są wszyscy ministrowie gospodarki lub finansów państw członkowskich Unii Europejskiej. Polskę reprezentuje minister finansów. Spotykają się oni raz w miesiącu. Rada ECOFIN obejmuje polityki z zakresu: budżetu Unii Europejskiej, koordynacji polityki gospodarczej państw członkowskich, monitorowania budżetów państw członkowskich i ich finansów publicznych, prawnych i międzynarodowych aspektów wprowadzenia waluty euro, rynków finansowych i przepływów kapitałowych. Szczególnym, nieformalnym organem Rady ECOFIN jest Eurogrupa (*The Eurogroup*). Działa ona na podstawie Traktatu lizbońskiego, który wszedł w życie 1 grudnia 2009 roku. Składa się ona z państw członkowskich Unii Europejskiej, w których walutą jest euro. Spotkania Eurogrupy odbywają się w dniu poprzedzającym spotkania Rady ECOFIN. Domeną Eurogrupy jest zaspokojenie potrzeb lepszej koordynacji polityki gospodarczej między państwami członkowskimi mającymi wspólną walutę. Źródło: Strona internetowa Rady Unii Europejskiej (*The Council of the European Union*), <http://www.consilium.europa.eu/> (dostęp: 19 września 2011).

² Tłumaczenie własne na podstawie: *PRESS RELEASE Extraordinary Council meeting Economic and Financial Affairs, Brussels, 9/10 May 2010* (Oświadczenie prasowe z nadzwyczajnego spotkania Rady do spraw Gospodarczych i Finansowych, Bruksela 9–10 maja 2010), s. 6.

³ *Stand-By Arrangement* — krótkoterminowy (przyznany maksymalnie na okres 36 miesięcy), niepreferencyjny kredyt udzielany państwom borykającym się z tymczasowymi problemami płyn-

o 30 mld euro. Łączna kwota pakietu pomocowego przyznana Grecji i realizowana jednocześnie przez UE i MFW wyniosła 110 mld euro.

Europejski Mechanizm Stabilizacyjny opiera się na art. 122, pkt 2 Traktatu o Unii Europejskiej. Mówi on, że

W przypadku gdy Państwo Członkowskie ma trudności lub jest istotnie zagrożone poważnymi trudnościami z racji klęsk żywiołowych lub nadzwyczajnych okoliczności pozostających poza jego kontrolą, Rada, na wniosek Komisji, może przyznać danemu Państwu Członkowskiemu, pod pewnymi warunkami, pomoc finansową Unii⁴.

Europejski Mechanizm Stabilizacji Finansowej (EFSM)

W ramach Europejskiego Systemu Stabilizacyjnego powołany został Europejski Mechanizm Stabilizacji Finansowej (*European Financial Stabilisation Mechanism* — EFSM). System ten opiera się na funduszu w wysokości „do 60 mld euro”⁵. Mechanizm ten zapewnia pomoc finansową państwom członkowskim UE w trudnej sytuacji finansowej.

W ramach EFSM Komisja Europejska może pożyczyć w imieniu UE w sumie 60 miliardów euro na rynkach finansowych dzięki bezwarunkowej gwarancji budżetu UE. Następnie Komisja pożyczka pozyskane środki państwu członkowskiemu będącemu beneficjentem pomocy. Ten szczególny układ kredytowy oznacza, że nie ma kosztów obsługi długu dla UE. Wszystkie odsetki i kapitał kredytu spłacane są za pośrednictwem Komisji Europejskiej przez państwo członkowskie będące beneficjentem. W przypadku niedotrzymania zobowiązań przez kredytobiorcę gwarancje spłaty wyemitowanych obligacji przez Komisję Europejską bierze na siebie budżet ogólny UE.

Obecnie EFSM został aktywowany dla dwóch państw strefy euro, Irlandii i Portugalii. Łączna kwota przyznanej pomocy to 48,5 mld euro (22,5 mld euro dla Irlandii i 26 mld euro dla Portugalii). Wypłata pomocy następuje w transzach przyznawanych przez trzy lata.

EFSM jest częścią rozległej sieci zabezpieczeń, tj. środki te gwarantowane są przez państwa członkowskie strefy euro, a dodatkowo są one powiększone przez dofinansowanie z Międzynarodowego Funduszu Walutowego. Środki te dostępne są tylko dla państw członkowskich strefy euro. Członkowie UE nie należący do strefy euro również mogą uzyskać pomoc w ramach EFSM. Pomoc

nościowymi. Wypłacany w transzach uzależnionych od postępów spełniania warunków jego przyznania. Źródło: Strona internetowa Międzynarodowego Funduszu Walutowego, <http://www.imf.org/external/np/exr/facts/sba.htm> (dostęp: 19 września 2011).

⁴ Art. 122, pkt 2 Traktatu o Unii Europejskiej i Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, Dz.Urz. UE C 115, 9 maja 2008 roku. Traktat ten podpisany został 13 grudnia 2007 roku. Wszedł w życie 1 stycznia 2009 roku.

⁵ Tłumaczenie własne na podstawie: *PRESS RELEASE Extraordinary Council...*, s. 7.

ta może być aktywowana tylko po złożeniu przez zainteresowane państwo członkowskie wniosku o udzielenie pomocy finansowej wraz z makroekonomicznym programem naprawczym. Program naprawczy powinien być pozytywnie rozpatrzony i uzgodniony z Europejskim Bankiem Centralnym (EBC) i Komisją Europejską⁶.

Największe agencje ratingowe, takie jak Moody's, Standard & Poor's oraz Fitch, bardzo wysoko oceniły wiarygodność UE, nadając emitowanym przez Komisję Europejską obligacjom najwyższą ocenę AAA⁷.

W ramach EFSM Komisja Europejska, reprezentując Unię Europejską, przeprowadziła sześć emisji obligacji na łączną kwotę 28 mld euro. Z przeprowadzonych emisji 14,1 mld euro otrzymała Portugalia. Irlandia otrzymała 13,9 mld euro (tabela 1).

Tabela 1. Emisje obligacji w ramach EFSM, stan na 1grudnia 2011 roku

Wielkość emisji (w mld euro)	Zapadalność	Data przetargu	Beneficjenci pożyczki	Data przekazania środków beneficjentom
5,000	5 lat	5 stycznia 2011	Irlandia	12 stycznia 2011
3,400	7 lat	17 marca 2011	Irlandia	24 marca 2011
4,750	10 lat	24 maja 2011	3 mld EUR dla Irlandii; 1,75 mld EUR dla Portugalii	31 maja 2011
4,750	5 lat	25 maja 2011	Portugalia	1 czerwca 2011
5,000	10 lat	14 września 2011	Portugalia	21 września 2011
4,000	15 lat	22 września 2011	2 mld EUR dla Irlandii; 2 mld EUR dla Portugalii	29 września 2011
1,100	7 lat	29 września 2011	500 mln EUR dla Irlandii; 600 mln EUR dla Portugalii	6 października 2011

Źródło: Komisja Europejska, http://ec.europa.eu/economy_finance/eu_borrower/efsm/index_en.htm (dostęp: 30 września 2011).

⁶ *Communication from the Commission to the Council and the Economic and Financial Committee on the European Financial Stabilisation Mechanism* (Komunikat Komisji Europejskiej dla Rady do spraw Gospodarczych i Finansowych w sprawie Europejskiego Mechanizmu Stabilizacji Finansowej), European Commission, Bruksela 30 listopada 2010. Źródło: strona internetowa Komisji Europejskiej <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=COM:2010:0713:FIN:EN:PDF> (dostęp: 19 września 2011).

⁷ Strona internetowa Komisji Europejskiej, http://ec.europa.eu/economy_finance/eu_borrower/ (dostęp: 19 września 2011).

Średnia rentowność emitowanych obligacji wahała się w przedziale 2,5%–3,5%. Takie działania Komisji Europejskiej umożliwiły Portugalii i Irlandii znacznie tańsze pozyskiwanie kapitału na pokrycie bieżących wydatków. W styczniu 2011 roku Portugalia zmuszona była emitować swoje obligacje z rentownością 6,72%. Przekroczenie poziomu 7% uznawane jest przez rynki finansowe za poziom, który może doprowadzić do wpadnięcia kraju w pętlę zadłużenia, czego skutkiem jest ogłoszenie niewypłacalności przez dane państwo⁸. Również Irlandia, chcąc się zapożyczyć, by sfinansować bieżące potrzeby budżetowe, zmuszona była emitować obligacje skarbowe, oferując coraz wyższą stopę rentowności. Ostatni przetarg zorganizowany przez Państwową Agencję Zarządzania Skarbem (*The National Treasury Management Agency*), który miał miejsce 21 września 2011 roku, zakończył się rentownością na poziomie 6,02%. Była to najwyższa rentowność irlandzkich obligacji w 2010 roku. Przez ostatnie lata rentowność ta wahała się w przedziale 3,5%–4,0%⁹.

Dodać należy, że poziom 7%, powyżej którego można wpaść w pętlę zadłużenia, jest dość subiektywny i zależy od stanu danej gospodarki. Istotne natomiast są czynniki, które mogą podnieść ten próg, na przykład wysoka inflacja, która *de facto* obniża wartość realnego zadłużenia, oraz dynamika PKB. Im wyższe tempo wzrostu PKB, tym łatwiej dany kraj jest w stanie zapracować sobie na obsługę wyższych kosztów zadłużenia.

Europejski Fundusz Stabilizacji Finansowej (EFSF)

Wraz z EFSM 9 maja 2010 roku w ramach Europejskiego Mechanizmu Stabilizacyjnego powołany został również Europejski Fundusz Stabilizacji Finansowej (*The European Financial Stability Facility* — EFSF). Fundusz ten ma być uzupełnieniem EFSM. W ramach ESM może on emitować obligacje do łącznej kwoty 440 mld euro. Obligacje te gwarantowane są przez EAMS (*Euro Area Member States* — państwa członkowskie strefy euro) *pro rata* do udziałów w EBC. Największym kontrybutorem są Niemcy. Będą one gwarantować obligacje do kwoty ponad 211 mld euro (tabela 2).

⁸ M. Brown, *Portugal's Soaring Bond Yields May Make Bailout 'Inevitable': Euro Credit*, Agencja Informacyjna Bloomberg L.P., wydanie internetowe z 11 stycznia 2011, <http://www.bloomberg.com/news/2011-01-11/portuguese-bond-buyers-set-to-demand-unsustainable-yields-euro-credit.html> (dostęp: 19 września 2011).

⁹ The National Treasury Management Agency (Państwowa Agencja Zarządzania Skarbem Irlandii); <http://www.ntma.ie/Publications/2010/Auctions2010.pdf> (dostęp: 19 września 2011).

Tabela 2. Kwoty zobowiązań gwarantowanych państw członkowskich strefy euro w ramach Europejskiego Funduszu Stabilizacyjnego (w mld euro)

Państwa członkowskie strefy euro — EAMS	Zobowiązanie gwarantowane, 2 maja 2010 r.	Zobowiązania gwarantowane ustanowione 21 lipca 2011r.
Niemcy	119 390,07	211 045
Francja	89 657,45	158 487
Włochy	78 784,72	139 267
Hiszpania	52 352,51	92 543
Holandia	25 143,58	44 446
Belgia	15 292,18	27 031
Grecja	12 387,70	21 897
Austria	12 241,43	21 639
Portugalia	11 035,38	19 507
Finlandia	7 905,20	13 974
Irlandia	7 002,40	12 378
Słowacja	4 371,54	7 277
Słowenia	2 072,92	3 664
Estonia	—*	1 994
Luksemburg	1 101,39	1 946
Cypr	863,09	1 525
Malta	398,44	704
Suma	440 000,00	779 783

* Ponieważ Estonia w 2010 roku nie należała do strefy euro, nie była członkiem EFSF. Przyjęła wspólną walutę 1 stycznia 2011 roku.

Źródło: Europejski Fundusz Stabilizacji Finansowej, http://www.efsf.europa.eu/attachment/faq_en.pdf (dostęp: 19 września 2011).

Partycypacja poszczególnych państw w gwarantowaniu udzielonych pożyczek w ramach EFSF wymaga zgody krajowych parlamentów. Proces ten już się zakończył. Dnia 29 września 2011 roku na taką gwarancję jako przedostatni zgodził się niemiecki Bundestag¹⁰. Ostatnim krajem, który zaakceptował zmiany w EFSF, była Słowacja. Słowacki parlament 14 października 2011 roku zgodził się na zwiększenie swoich gwarancji w ramach EFSF¹¹.

¹⁰ Q. Peel, J. Chaffin, *German parliament approves EFSF boost*, „The Financial Times”, <http://www.ft.com/intl/cms/s/0/f3515a54-eabc-11e0-ac18-00144feab49a.html#axzz1Zd9c3Ulp> (dostęp: 29 września 2010).

¹¹ H. Fouquet, *EFSF Is 'Ready' to Use Its Enhanced Powers, EU's Barroso Says*, <http://www.bloomberg.com/news/2011-10-14/efsf-is-ready-to-use-its-enhanced-powers-eu-s-barroso-says.html> (dostęp: 14 października 2011).

Fundusz ten powstał z obawy przed efektem zarażenia, który swym zasięgiem mógłby objąć Włochy i Hiszpanię. Z EFSF wspierane mogą być tylko EAMS, a zdolność pożyczkowa funduszu wynosi 250 mld euro.

Dynamiczna sytuacja wskazująca na rozprzestrzenianie się kryzysu zadłużenia w Europie sprawiła, że w 2011 roku kształt EFSF został dwukrotnie zmieniony. W czerwcu tamtego roku Rada Europejska uzgodniła wprowadzenie do porozumienia zmian w sprawie EFSF. W ich wyniku została zwiększona do kwoty 440 mld euro efektywna zdolność do udzielania pożyczek. Zwiększona została również maksymalna kwota gwarancji państw strefy euro z 440 mld euro do 780 mld euro. Zwiększeniu kwoty gwarancji towarzyszyła decyzja o zwiększeniu zabezpieczeń ze 120% do 165% wartości zaciąganych przez EFSF zobowiązań.

Najistotniejszy wydaje się jednak zapis mówiący, że EFSF w wyjątkowych sytuacjach uzyska prawo do interwencji na pierwotnym rynku długu. Oznacza to, że (w odróżnieniu od EBC¹²) fundusz będzie mógł skupować dług bezpośrednio od zadłużającego się kraju¹³.

W lipcu 2011 r. przedstawiciele państw EAMS poszerzyli katalog narzędzi, które będzie mieć do dyspozycji EFSF. Fundusz będzie mógł zatem działać również w oparciu o programy zapobiegawcze. Dodatkowo wyrażono zgodę nie tylko na finansowanie państw, ale również udzielanie pożyczek instytucjom finansowym, gdy będą one potrzebowały dokapitalizowania.

Podczas nadzwyczajnego posiedzenia Eurogrupy, które odbyło się 21 lipca 2011 r. w Brukseli, postanowiono, że oprocentowanie pożyczek EFSF będzie zbliżone do kosztów pozyskiwania środków finansowych (ok. 3,5%), a terminy zapadalności udzielonych pożyczek zostaną wydłużone z 7,5 lat do co najmniej 15 lat (maksymalnie do 30 lat)¹⁴.

EFSF do chwili obecnej zorganizował cztery przetargi obligacji. Średnia rentowność kształtowała się w okolicy 3%. Oznacza to, że kraje, które uzyskiwały

¹² Art. 123, pkt 1. Traktatu o Unii Europejskiej i Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, Dz.Urz. UE C 115, 9 maja 2008 roku w brzmieniu: „Zakazane jest udzielanie przez Europejski Bank Centralny lub banki centralne Państw Członkowskich, zwane dalej »krajowymi bankami centralnymi«, pożyczek na pokrycie deficytu lub jakichkolwiek innych kredytów instytucjom, organom lub jednostkom organizacyjnym Unii, rządowi centralnemu, władzom regionalnym, lokalnym lub innym władzom publicznym, innym instytucjom lub przedsiębiorstwom publicznym Państw Członkowskich, jak również nabywanie bezpośrednio od nich przez Europejski Bank Centralny lub krajowe banki centralne ich papierów dłużnych”, uniemożliwia działania na pierwotnym rynku długu.

¹³ European Financial Stability Facility Presentation, August 2011, http://www.efsf.europa.eu/attachments/efsf_presentation_en.pdf (dostęp: 19 września 2011).

¹⁴ *Statement by the Heads of State or Government of the Euro Area and EU Institution* (Oświadczenie szefów państw i rządów strefy euro oraz instytucji UE), Council of the European Union, Brussels, 21 July 2001, http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_data/docs/pressdata/en/ecofin/123979.pdf Bruksela (dostęp: 21 lipca 2011).

pomoc poprzez Europejski Mechanizm Stabilizacyjny, mogły taniej finansować swoje bieżące potrzeby (tabela 3).

Tabela 3. Emisje obligacji w ramach EFSF, stan na 1 grudnia 2011 roku

Wielkość emisji (w mld euro)	Zapadalność	Data przetargu	Rentowność	Beneficjenci pożyczki	Kwota przekazana beneficjentowi (w mld euro)
3,000	10 lat	7 listopada 2011	3,50 %	Irlandia	3,000
3,000	5 lat	22 czerwca 2011	2,75%	Portugalia	2,200
5,000	10 lat	17 czerwca 2011	3,38%	Portugalia	3,700
5,000	5 lat	24 stycznia 2011	2,75%	Irlandia	3,600

Źródło: The European Financial Stability Facility — Operations, <http://www.efsf.europa.eu/about/operations/index.htm> (dostęp: 19 września 2011).

Wszystkie wyemitowane obligacje w ramach EFSF uzyskały najwyższą notę od agencji ratingowych — potrójne A.

Europejski Mechanizm Stabilizacji (ESM)

W ramach Eurogrupy 11 lipca 2011 roku ministrowie finansów 17 państw strefy euro podpisali Traktat ustanawiający Europejski Mechanizm Stabilizacji (*The European Stability Mechanism*). Obecnie jest on przedmiotem ratyfikacji w poszczególnych krajach EAMS. Przypuszcza się, że Traktat zostanie ratyfikowany najpóźniej do końca 2012 roku, przy czym wejdzie on w życie w pierwszym dniu drugiego miesiąca następującego po zatwierdzeniu go przez państwa członkowskie reprezentujące razem minimum 95% kapitału ESM. Powstanie ESM umożliwiła zmiana art. 136 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej w marcu br. Rada Europejska podjęła decyzję o dodaniu do tego artykułu nowego ustępu pozwalającego państwu strefy euro powołać mechanizm służący ochronie stabilności tej strefy¹⁵.

ESM jako organizacja międzyrządowa będzie podlegał przepisom międzynarodowego prawa publicznego. Zobowiązania ESM nie będą zaliczane do zobowiązań państw-udziałowców, a w konsekwencji nie będą one miały wpływu na wysokość deficytu i długu państw strefy euro (inaczej niż w przypadku EFSF)¹⁶.

¹⁵ Informacja na temat nowych zasad funkcjonowania Europejskiego Instrumentu Stabilności Finansowej (EFSF) oraz przyszłego kształtu Europejskiego Mechanizmu Stabilności (ESM), NBP, Warszawa 2011, http://nbp.pl/publikacje/integracja_europejska/info_EFSF_ESM.pdf (dostęp: 19 września 2011).

¹⁶ Komisja Europejska, Komisja do spraw Gospodarczych i Finansowych, http://ec.europa.eu/economy_finance/articles/financial_operations/2011-07-11-esm-treaty_en.htm (dostęp: 19 września 2011).

EFSF nie ulegnie likwidacji z momentem przejścia jego funkcji przez ESM. EFSF będzie zarządzał swoimi zobowiązaniami do czasu całkowitego ich spłacenia. Natomiast niewypłacone bądź jeszcze niesfinansowane części przyznanej przez EFSF pomocy zostaną przetransferowane do ESM.

Całkowity kapitał ESM wyniesie 700 mld euro, w tym 80 mld euro stanowi będzie kapitał opłacony (wnoszony w 5 rocznych ratach) oraz 620 mld euro kapitał na żądanie. Udział poszczególnych państw strefy euro w finansowaniu ESM będzie opierał się na kluczu kapitałowym EBC¹⁷. Artykuł 37 Traktatu ustanawiającego ESM mówi, że nowe kraje ESM, w których PKB wynosi mniej niż 75% średniej dla całej UE, mogą być czasowo zwolnione z kontrybucji.

Narzędzia dostępne dla ESM będą takie same jak dla EFSF.

Podsumowanie

Unia Europejska stara się aktywnie pomagać krajom, które miały poważne problemy z pozyskaniem finansowania bieżących potrzeb budżetowych. Głównym powodem ustanowienia EMS była obawa przed efektem zarażenia innych krajów strefy euro. W momencie, gdy rentowność irlandzkich i portugalskich obligacji skarbowych zbliżyła się do 7%, postanowiono, że kraje te dostaną pomoc finansową.

Łączny pakiet pomocowy przyznany Irlandii wyniósł 85 mld euro. 35 mld euro z tej kwoty przekazane zostało na wsparcie sektora bankowego, który mocno ucierpiał z powodu kryzysu finansowego w 2008 roku. Pozostałą kwotę (50 mld euro) przyznano w celu przywrócenia równowagi fiskalnej.

Na finansowanie programu pomocowego składały się:

— 17,5 mld euro finansowania krajowego (Skarb Państwa i Krajowy Fundusz Rezerw Emerytalnych);

— 67,5 mld euro finansowania zewnętrznego:

- EFSM — 25,5 mld euro (do chwili obecnej wypłacono 13,9 mld euro);
- EFSF — 25,5 mld euro (do chwili obecnej wypłacono 6,3 mld euro);
- MFW — 25,5 mld euro (do chwili obecnej wypłacono 13,1 mld euro)¹⁸.
- Irlandia otrzymała już łącznie 33,3 mld euro międzynarodowej pomocy.

Program pomocowy dla Portugalii opiewa na kwotę 78 mld euro. Głównym celem przyznanej pomocy jest ograniczenie nadmiernego deficytu. Na finansowanie programu pomocowego składały się:

- EFSF — 26 mld euro (do chwili obecnej wypłacono 14,1 mld euro);
- EFSM — 26 mld euro (do chwili obecnej wypłacono 5,8 mld euro);

¹⁷ Traktat ustanawiający Europejski Mechanizm Stabilizacji podpisany 11 lipca 2011 roku, <http://consilium.europa.eu/media/1216793/esm%20treaty%20en.pdf> (dostęp: 19 września 2011).

¹⁸ Komisja Europejska, Komisja do spraw Gospodarczych i Finansowych, http://ec.europa.eu/economy_finance/eu_borrower/ireland/index_en.htm (dostęp: 19 września 2011).

- MFW — 26 mld euro (do chwili obecnej wypłacono 10,4 mld euro)¹⁹.

- Portugalia otrzymała już łącznie 30,3 mld euro międzynarodowej pomocy.

Program pomocowy dla Grecji przyznany w maju 2010 roku opiewa na kwotę 110 mld euro. Do chwili obecnej wypłacono pięć transz (tabela 4).

Tabela 4. Wpłaty transz pomocowych dla Grecji z uwzględnieniem podziału przyznanej pomocy przez Komisję Europejską i MFW (w mld euro)

Transza	Termin wypłaty	Komisja Europejska	MFW	Kwota całkowita przyznanej transzy
1	2010, maj	14,5	5,5	20
2	2010, wrzesień	6,5	2,5	9
3	2010, grudzień	6,5	2,5	9
4	2011, marzec	10,9	4,1	15
5	2011, lipiec	8,7	3,3	12
	Łącznie	47,1	17,9	65

Źródło: Komisja Europejska, Komisja do spraw Gospodarczych i Finansowych, http://ec.europa.eu/economy_finance/eu_borrower/greek_loan_facility/index_en.htm (dostęp: 19 września 2011).

Łączna pomoc uzyskana przez Grecję wyniosła 65 mld euro. Przyznanie kolejnych transz pomocowych uzależnione jest od pozytywnej oceny realizacji reform naprawczych wymaganych przez KE, EBC i MFW (tzw. trójka).

Największe problemy w ograniczaniu nadmiernego deficytu wciąż ma Grecja. Jak podaje greckie Ministerstwo Finansów, w okresie styczeń–sierpień 2011 roku deficyt budżetowy osiągnął poziom 18,086 mld euro. Planowany deficyt na cały 2011 rok to 19,808 mld euro. Wydaje się, że przekroczenie planowanego na ten rok deficytu jest coraz bardziej realne. Jest to wynik spadku dochodów do poziomu 30,694 mld euro (w analogicznym okresie poprzedniego roku wpływy budżetowe wyniosły 32,397 mld euro) oraz wzrostu wydatków do poziomu 47,399 mld euro (w analogicznym okresie poprzedniego roku wydatki budżetowe wyniosły 43,845 mld euro)²⁰.

¹⁹ Komisja Europejska, Komisja do spraw Gospodarczych i Finansowych, http://ec.europa.eu/economy_finance/eu_borrower/portugal/index_en.htm (dostęp: 19 września 2011).

²⁰ Biuletyn informacyjny Greckiego Ministerstwa Finansów, sierpień 2011, Hellenic Republic Ministry of Finance General Accounting Office Budget Directorate, http://www.minfin.gr/content-api/f/binaryChannel/minfin/datatore/34/4d/c8/344dc891d215164ebc21d642b932d717267bd9af/application/pdf/Final_Bulletin_8_ENG_MTFS_22-09-2011.pdf (dostęp: 19 września 2011).

Activities of the European Financial Stabilisation Mechanism (EFSM) and the European Financial Stability Fund (EFSF)

Summary

As a result of the crisis in Greece and the volatile situation on financial markets, the EU decided to implement a European Stabilisation Mechanism. Detailed and in depth article examines the operation of The European Financial Stabilisation Mechanism (EFSM) and The European Financial Stability Facility (EFSF). The EFSM, the Commission may borrow a total of 60 billion euros in the financial markets on behalf of the European Union, as part of an unconditional guarantee of the EU budget. The European Financial Stability Facility (EFSF) was created by the euro area Member States following the decisions taken on 9 May 2010 within the framework of the Ecofin Council. It may issue bonds to total 440 billion euros. These bonds are guaranteed by the EAMS (Euro Area Member States).